

INVENTARISEREND VELDONDER-
ZOEK OVERTOOM 30, WESTZAAN,
GEMEENTE ZAASTAD

HOLLANDIA reeks 108

COLOFON

Hollandia reeks nr.	108
Titel:	Inventariserend Veldonderzoek Overtoom 30, Westzaan, Gemeente Zaanstad
Toponiem:	Overtoom 30
Gemeente:	Zaanstad
Onderzoeksmeldingsnummer Archis:	17316
Hoekcoördinaten: -	114.183,326/493.873,337
-	114.183,326/493.979,333
-	114.298,123/493.979,333
-	114.298,123/493.873,337
Auteurs:	G.T.C. van den Berg
Uitvoering:	G.T.C. van den Berg & M. Duurland
In opdracht van:	Somass Bouwbedrijf BV
Contactpersoon opdrachtgever:	Dhr. G. Sombroek
Wetenschappelijke leiding:	P. Floore
Met medewerking van:	W. Beex
Illustraties:	G.T.C. van den Berg
Definitieve versie:	2006
Oplage:	9
ISSN:	1572-3151

© Hollandia, Zaadijk 2006

HOLLANDIA, CULTUURHISTORISCH ONDERZOEK EN ARCHEOLOGIE
tuinstraat 27a
1544 rs zaandijk
☎ 075 - 622 49 57
✉ archeo@xs4all.nl

Inhoudsopgave

1. Inleiding	4
2. Verwachtingen op basis van bureauonderzoek	5
3. Doel en methoden van het inventariserend veldonderzoek	7
4. Resultaten	8
5. Waardering	10
6. Conclusies veldonderzoek	13
7. Samenvatting en advies	14
8. Literatuur	15

Bijlage 1: Ligging proefsleuven

Bijlage 2: Werkput 1, vlak 1 + oostprofiel

Bijlage 3: Werkput 2, vlak 1 + westprofiel

Bijlage 4: Sporenlijst

Bijlage 5: Vondstenlijst

Bijlage 6: Determinatielijst

1. Inleiding

Op 6 juni 2006 is in opdracht van Somass Bouwbedrijf BV door Hollandia Archeologie een inventariserend veldonderzoek uitgevoerd op een perceel aan de Overtoom te Westzaan, gemeente Zaanstad (afbeelding 1, 2). Het onderzoeksterrein bevindt zich ten noorden van de huisnummers 30 en 32. Het onderzoek bestond uit twee proefsleuven en twee grondboringen ten noorden van een fabriekspand (zie bijlage 1). De aanleiding tot het onderzoek werd gevormd door geplande woningbouw ter plaatse, waardoor mogelijk aanwezige archeologische resten beschadigd zouden kunnen worden.

Het Programma van Eisen (PvE) is opgesteld door de gemeentelijk archeoloog van Zaanstad (Kleij 2006a). Dhr. Kleij heeft later een bijstelling van het PvE verzonden waarin verklaard wordt dat er geen bezwaar is om de vereiste boringen naar bevind van zaken te verleggen met het oog op te verwachten problemen met de aanwezige verharding.

Het toponiem van de onderzoekslocatie is "Overtoom 30". Vondsten en documentatie van het onderzoek worden bewaard in het gemeentelijk archeologisch depot van Zaanstad (adres: Tuinstraat 27A te Zaandijk).

De locatie staat aangeduid als een locatie van archeologisch hoge waarde op de Provinciale en Gemeentelijke Cultuurhistorische Waardenkaart. Ter plaatse bevindt zich een veengebied juist ten noorden van de voormalige Zeedijk, doorsneden door sloten, waar bewoningssporen en vroeg-industriële sporen uit de zeventiende en achttiende eeuw verwacht kunnen worden. Uit ongepubliceerd bureauonderzoek door P. Kleij (2006b) blijkt dat ter plekke van de geplande bebouwing resten van een zeventiende-eeuws woonhuis en een pakhuis te verwachten zijn, alsmede een 'schuithuis' en de beschoeiingen en dempingslagen van sloten en greppels. De werkzaamheden zijn uitgevoerd conform de Kwaliteitsnorm Nederlandse Archeologie 2.2.

Afbeelding 1: Het onderzoeksgebied (op de plek van de rood-witte ster) op de topografische kaart.

Afbeelding 2: De onderzoekslocatie, foto richting noorden.

2. Verwachtingen op basis van bureauonderzoek

Het bureauonderzoek voor het terrein is in 2006 uitgevoerd door de gemeentelijk archeoloog van Zaanstad (Kleij 2006b). Een bureauonderzoek heeft als doel het aan de hand van bestaande bronnen verzamelen van informatie over bekende of te verwachten archeologische waarden binnen een bepaald gebied. Dit omvat de aan- of afwezigheid, het karakter en de omvang, de datering, gaafheid en conservering en de relatieve kwaliteit van de te verwachten archeologische waarden. Onder andere wordt gebruik gemaakt van:

1. Kaartmateriaal, zoals bodemkundige, geomorfologische, geologische en historische kaartgegevens.
2. Gegevens omtrent eerder verricht onderzoek en vondstmeldingen in het gebied uit de database van het Archeologisch Informatiesysteem (ARCHIS) van de Rijksdienst voor het Oudheidkundig Bodemonderzoek (ROB).
3. Lokale contactpersonen van de Archeologische Werkgemeenschap Nederland (AWN).
4. Archeologisch regiospecialisten.

Afhankelijk van de omvang en de aard van de bedreigende werkzaamheden en afhankelijk van de vraagstelling, zullen aanvullende indicerende gegevens verzameld dienen te worden. Het resultaat van het bureauonderzoek is een standaardrapport met een gespecificeerd verwachtingsmodel waarin de vermoedelijke archeologische waarden binnen een terrein worden omschreven. Op basis hiervan kan een gefundeerde beslissing genomen worden ten aanzien van (eventueel) vervolgonderzoek en kan in een vroegtijdig stadium van de planvorming rekening worden gehouden met de eventuele aanwezigheid van archeologische waarden in de bodem. Bij een bureauonderzoek worden bronnen geraadpleegd die informatie verschaffen over de geologie en archeologie van het betreffende gebied.

Na de fase waarin de relevante gegevens worden vergaard, wordt in beeld gebracht welke archeologische waarden kunnen worden verwacht. De strekking van het bureauonderzoek is dat op het betreffende perceel resten van bewoning en vroeg-industriële activiteiten uit de zeventiende eeuw en later te verwachten zijn.

Op basis van het bureauonderzoek en eerder opgedane ervaring in de Zaanstreek is voor het terrein Overtoom 30 te Westzaan een gespecificeerd verwachtingsmodel opgesteld van te verwachten archeologische waarden. Deze waarden kunnen, mits de bodem ongestoord blijkt te zijn, worden vastgesteld met een inventariserend veldonderzoek door middel van proefsleuven, aangevuld met enkele boringen, .

Volgens de verwachting moet met de volgende archeologische waarden rekening worden gehouden:

- Resten van postmiddeleeuwse bewoning en vroeg-industriële complexen (archeologische indicatoren: de aanwezigheid in de bodem van bakstenen die in verband liggen, ingehaide palen, gemetselde poeren, fragmenten van dakpannen, scherven glas of aardewerk, metalen voorwerpen of andere artefacten. Speciale aandacht moet worden geschonken aan lagen zaagsel en opgevulde sloten of greppels).

Afbeelding 3: Bewerkte uitsnede uit een historische reconstructie van het terrein vanaf de zeventiende eeuw door A. Sol met een projectie van de proefsleuven van het Inventariserend Veldonderzoek.

3. Doel en methoden van het inventariserend veldonderzoek

Het eerste doel van het inventariserend veldonderzoek was het toetsen en eventueel aanvullen van het verwachtingsmodel uit het bureauonderzoek (Kleij 2006b, intern niet gepubliceerd bureauonderzoek naar aanleiding van bouwaanvraag). Tweede doel is het vaststellen van de aanwezigheid van de archeologische waarden van het terrein en het verzamelen van gegevens voor een advies aangaande eventuele bescherming van archeologische waarden of vervolgonderzoek. Hiertoe zijn in het PvE (Kleij 2006a, p. 4-5) van dit onderzoek de volgende onderzoeksvragen geformuleerd:

- Wat is de waarde van het archeologische bodemarchief ter plekke?
Archeologische indicatoren: resten van bewoning of vroeg-industriële complexen.
- Wat is de datering van de bebouwingsresten en de gevonden artefacten?
Archeologische indicatoren: datering van bebouwingsresten d.m.v. stratigrafische positie/ relatieve datering d.m.v. vondstmateriaal en –in overleg met de gemeentelijk archeoloog van Zaanstad - eventueel absolute datering d.m.v. natuurwetenschappelijke methoden (bijv. dendrochronologie).
- Wat zijn de conserveringsomstandigheden voor organische resten en metaal?
Archeologische Indicatoren: aanwezigheid van goed geconserveerde plantenresten en metaal.
- Is een vervolgonderzoek noodzakelijk?
Archeologische indicatoren: de aard, kwaliteit, kwantiteit en de ligging van eventuele archeologische resten?

De oostelijke proefsleuf (werkput 1, zie bijlage 1) had een noord-zuid oriëntatie, waarbij de korte zuidzijde zo dicht mogelijk tegen de lange noordgevel van Overtoom 30 is aangelegd, op ongeveer 7 meter uit de noordoosthoek van de uitbreiding van dit pand. Parallel aan de westgevel van Overtoom 32 is, vanaf ongeveer 10 meter ten noorden van de noordwesthoek van bovengenoemd pand, de westelijke proefsleuf (werkput 2, zie bijlage 1) richting het zuiden aangelegd.

Werkput 1 heeft een lengte van 20 meter bij een breedte van 2 meter. Werkput 2 had een lengte van 24 meter bij een breedte van 2 meter. In lijn met het PvE (Kleij 2006, p. 5) zijn de proefsleuven vlaksgewijs onderzocht, bij een maximale ontgravingsdiepte van 100 cm onder het maaiveld.

De profielen van de korte werkputwanden leverden geen extra informatie op t.o.v. de informatie uit de lange profielen, hetgeen kan worden gecontroleerd aan de hand van gemaakte foto-opnamen. De profielen van de korte werkputwanden zijn om deze reden niet getekend. Het onderzoek wijkt op dit punt af van het PvE. Tijdens het inventariserend veldonderzoek bleek het onmogelijk de in het PvE vereiste boringen te verrichten. Puin in de bovenlaag van het terrein was hiervan de oorzaak.

4. Resultaten

Werkput 1 (zie bijlagen 1, 2, 4 en 6)

Het profiel ter plaatse van de sleuf ziet er als volgt uit (bijlage 2): ingeslagen in een recent ophogingspakket van 0,5 meter dikte (S 003) bevinden zich houten palen, planken en resten van slootbeschoeiing en dempingslagen, die op basis van vondstmateriaal in S 003 (V 004, zie bijlage 5) kunnen worden gedateerd tussen ca. 1850 en 1950. Onder deze (sub)recente sporen bevinden zich enkele dunne bandjes ophogingsmateriaal waarin geen vondsten zijn aangetroffen, doch die naar aanleiding van de uitkomsten van het bureauonderzoek én de stratigrafische positie (zie hoofdstuk 2) tussen ca. 1600 en 1850 gedateerd kunnen worden (S 004, 029). Enkele diepere ingravingen daargelaten, toont het profiel (bijlage 2) daaronder slechts nog natuurlijke afzettingen zonder aanwijzingen voor archeologische resten. De in het bovenstaande reeds aangestipte diepere ingravingen in werkput 1 zijn S 002 en S 031. Ofschoon de aangetroffen vondsten én de stratigrafische positie wijzen op een (sub)recente ouderdom (V 001 t/m V 003, zie ook afb. 3) van de vulling, dient op dieper gelegen niveaus rekening te worden gehouden met de vaak hoge ouderdom van slotenpatronen. Behoudenswaardige ingravingen, beschoeiingen en dempingslagen van S 002 en S 031 kunnen blijkens de resultaten van het inventariserend veldonderzoek echter pas onder een diepte van ca. 1 meter onder het maaiveld verwacht worden.

Afbeelding 4: Enkele krantensnippers uit begin april 1959, gevonden in de vulling van S 002 (V 001)

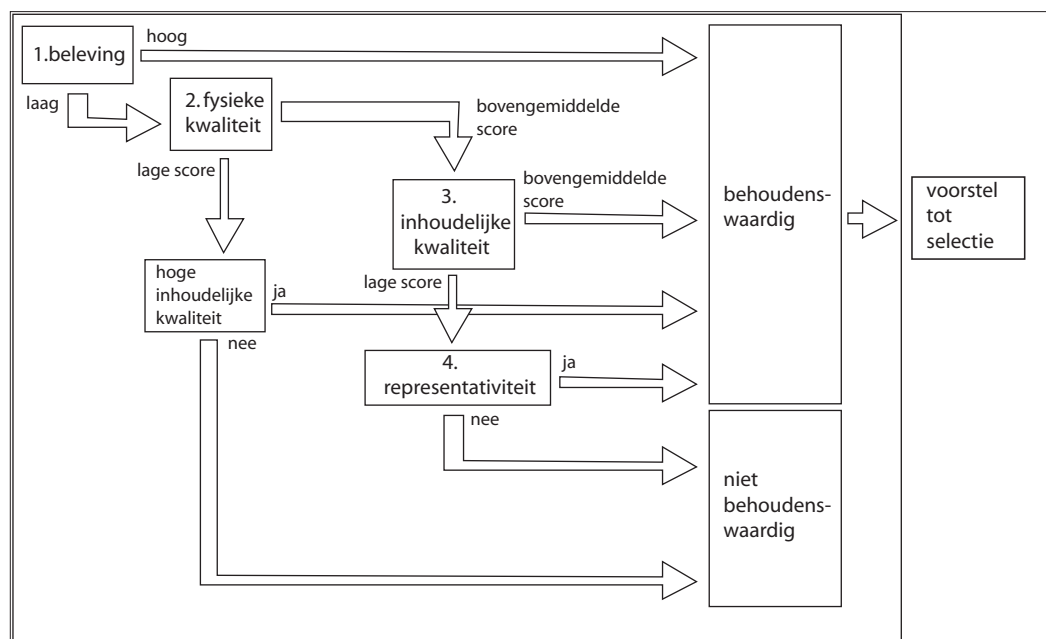
Afbeelding 5: Detailopname van een deel van het westprofiel van werkput 2 ter hoogte van S 046/055 (vergelijk bijlage 3).

Werkput 2 (zie bijlagen 1, 3, 4 en 6)

De aard van de archeologische sporen in werkput 2 vertoont sterke overeenkomsten met die van de sporen in werkput 1. Ingeslagen in hetzelfde recente ophogingspakket (S 053, zie bijlage 3; westprofiel) bevinden zich houten palen, slootbeschoeiing en dempingslagen. In deze werkput zijn geen vondsten ingezameld, vanwege de zeer recente aard en de mate van vervuiling van de vondsthoudende sporen en lagen. Op basis van de vergelijkbare stratigrafische opbouw van de bodem en de aanwezigheid van terreinoverschrijdende sporen (o.a. de recente bouwvoor S 003/053, alsmede de oost-west georiënteerde sloot S 002 e.v.) is het echter mogelijk ook deze sporen in de periode tussen ca. 1850 en 1950 te plaatsen. Onder deze (sub)recente sporen bevinden zich enkele dunne, wat 'vuile' bandjes van een oud maaiveldniveau, waarin geen vondsten zijn aangetroffen, doch die naar aanleiding van de uitkomsten van het bureauonderzoek én de stratigrafische positie (zie hoofdstuk 2) tussen ca. 1600 en 1850 gedateerd kunnen worden (S 050, 051). Enkele diepere ingravingen daargelaten, toont het profiel (bijlage 3 en afb. 5) daaronder slechts nog natuurlijke afzettingen zonder aanwijzingen voor archeologische resten. Evenals voor werkput 1 geldt ook hier het voorbehoud dat oudere opvullingslagen van sloot S. 002 e.v. niet uitgesloten zijn onder het niveau van ca. 1 meter onder het maaiveld.

5. Waardering

In dit hoofdstuk worden de bij het onderzoek aangetroffen archeologische resten aan de hand van een drietal waarden (beleving, fysieke kwaliteit en inhoudelijke kwaliteit) in een aantal stappen gewaardeerd (afbeelding 6). Op basis van deze scores zal vervolgens een waardestelling van de vindplaats plaats vinden, waarbij de procedure zoals in afbeelding 7 schematisch is weergegeven, zal worden gevolgd. De waardering wordt uitgedrukt in cijfers (1=laag, 2=middelmatig, 3=hoge waarde). De uitkomst van de waardestelling bepaalt of de vindplaats al dan niet behoudenswaardig is.

Afb. 6: Processchema waardestelling.

Beleving:

- *schoonheid*: Doordat de overblijfselen grotendeels vernietigd en niet visueel waarneembaar zijn in het landschap, is de score hier laag.
- *herinneringswaarde*: Omwonenden zijn goed op de hoogte van het (vroeg-)industriële karakter van het terrein. Tot ver in de 20ste eeuw waren er diverse pakhuizen uit de zeventiende en achttiende eeuw, alsmede kleine sloopmolens, schuithuizen en houtzaagmolens in de directe omgeving te vinden. Op de locatie bevindt zich nog een monumentaal pakhuis (Pakhuis 'De Dekker') waarvan het oudste deel uit 1791 stamt, voor het overige staat er niets meer over dat refereert aan dit verleden. Ook de sloot tussen de Zuider- en Noorderbelt (zie afb. 5 en bijlagen 2 en 3: S. 002 e.v.) is in het derde kwart van de twintigste eeuw geheel verdwenen door aanplanting met hoogovenslakken. Op basis van de belevingswaarde is het terrein daarom niet als behoudenswaardig te betitelen.

Fysieke kwaliteit:

Hierbij wordt onderscheid gemaakt tussen gaafheid en conservering. Gaafheid is de mate van niet-verstoord-zijn en de stabiliteit van de fysieke omgeving. Conservering is de mate waarin de archeologische waarden bewaard zijn gebleven.

- *gaafheid*: Het aantal sporen en de hoeveelheid aangetroffen spoorcategorieën binnen de werkputten is niet bovengemiddeld hoog. Gezien het historisch terreingebruik, in de directe nabijheid van pakhuizen en houtzaagmolens, zouden vooral een hogere vondstdichtheid, gepaard met dikkere ophogingslagen tot de verwachtingen behoren. De score voor dit criterium is dan ook gemiddeld.
- *conservering*: de natte en zuurstofarme omstandigheden van de bodem van het terrein vormen op zichzelf uitstekende randvoorwaarden voor de conservering van keramiek, glas, metaal en organische materialen als hout, bot en plantenresten. Binnen de proefsleuven is echter opvallend weinig van de meeste van bovengenoemde vondstgroepen aangetroffen, ondanks het feit dat er geen aanwijzingen zijn voor grootschalige verstoring van de bodemopbouw. Houten palen in de proefsleuven waren wel goed geconserveerd, al bleken de aangetroffen palen - daar waar ze dicht bij de wanden van de proefsleuven lagen – vanuit een relatief jong niveau (ca. 1850 tot 1950) te zijn ingegraven of - geslagen. De waardering voor het criterium conservering is daarom als gemiddeld te typeren. De fysieke kwaliteit van de archeologische resten vormt met deze scores geen aanleiding om het terrein behoudenswaardig te verklaren.

Inhoudelijke kwaliteit:

- *zeldzaamheid*: De gevonden sporen en vondsten zijn mede door de geringe ouderdom niet zeldzaam te noemen.
- *informatiewaarde*: Opvallend op het terrein zijn de geringe dikte van de geconstateerde oude leeflaag (ca. 10 á 20 cm) en de geringe ouderdom van de meeste sporen. De archeologische informatie uit de proefsleuven voegt weinig toe aan de reeds aanwezige kennis op historische gronden. De informatiewaarde is laag.
- *ensemblewaarde*: Van een ensemble- of contextwaarde van de geconstateerde archeologische resten lijkt op basis van de resultaten van het inventariserend veldonderzoek geen sprake te zijn. De score is dan ook laag.
- *representativiteit*: De relatief spaarzaam aangetroffen archeologische resten voldoen slechts zeer ten dele aan het verwachtingsmodel uit het *bureauonderzoek* en kunnen daarom niet representatief worden genoemd.

De scores van de inhoudelijke kwaliteitsaspecten wegen onvoldoende zwaar om de archeologische waarden op het terrein behoudenswaardig te kunnen noemen.

waarden	criteria	scores		
		<i>hoog</i>	<i>midden</i>	<i>laag</i>
beleving	schoonheid	n.v.t.		
	herinneringswaarde	n.v.t.		
fysieke kwaliteit	gaafheid		2	
	conservering		2	
inhoudelijke kwaliteit	zeldzaamheid			1
	informatiewaarde			1
	ensemblewaarde			1
	representativiteit			1

Afb. 7: Scoretabel waardestelling.

Waardestelling:

De belevingswaarde is laag omdat het zichtbare deel van het historische landschap sinds de tweede helft van de twintigste eeuw sterk geërodeerd is, waardoor het verleden niet of nauwelijks zichtbaar is voor de geïnteresseerde leek. De fysieke kwaliteit is met vier punten gemiddeld, doch niet voldoende hoog om maatregelen te treffen voor behoud van de archeologische waarden. De inhoudelijke kwaliteit scoort met vier punten laag waarmee het terrein als niet-behoudenswaardig kan worden bestempeld.

6. Conclusies veldonderzoek

In dit hoofdstuk worden de onderzoeksvragen uit het PvE (Kleij 2006a, p. 4-5, zie ook hoofdstuk 3) beantwoord. Volgens het verwachtingsmodel (Kleij 2006b) diende rekening gehouden te worden met de aanwezigheid van postmiddeleeuwse bewoning en vroeg-industriële complexen. Afbeelding 3 toont een historische reconstructie van het terrein. De proefsleuven zijn op deze kaart geprojecteerd. De sloten en greppels op de reconstructie vallen in de regel vrij nauwkeurig samen met de situatie in de proefsleuven. Geen van de aangetroffen palen kan echter worden gedateerd als ouder dan ca. 1850, waardoor deze niet kunnen worden geïdentificeerd als elementen van het verwachte pakhuis 'Het Vleethuis' of het 'Schuithuis' behorend bij houtzaagmolen 'De Liefde'. Bakstenen structuren en gemetselde poeren zijn niet aangetroffen, evenmin als (bouw)keramiek, metaal, glas of andere vondsten ouder dan ca. 1850.

De conserveringsomstandigheden voor organische resten en metalen zijn in principe goed. Het hoge grondwaterpeil en de goed geconserveerde natuurlijke afzettingen van veen en klei vormen uitstekende omstandigheden hiervoor. Binnen de horizontale en verticale begrenzingen van het onderzoek zijn echter geen archeologische monumenten van dien aard aangetroffen.

Geconcludeerd kan worden dat de resultaten van het inventariserend veldonderzoek voor een belangrijk deel niet aansluiten op de gestelde verwachtingen uit het bureauonderzoek. Het is echter op basis van dezelfde resultaten evenmin uit te sluiten dat voornoemde gebouwen op dusdanige wijze gefundeerd zijn geweest, dat archeologische informatie dienaangaande gemist is tijdens het inventariserend veldonderzoek. Dit kan bijvoorbeeld het geval zijn bij een funderingsmethode met houten heipalen met een onderlinge afstand van meer dan 2 meter, waarbij de werkput tussen de funderingspalen is aangelegd.

7. Samenvatting en advies.

Op 27 en 28 april 2006 is een inventariserend veldonderzoek in de vorm van twee proefsleuven uitgevoerd op een perceel aan de Overtoom t.h.v. nr. 30 te Westzaan, gemeente Zaanstad.

Bij het onderzoek zijn resten van een sloot gevonden die, blijkens bureauonderzoek (Kleij 2006b), reeds in de zeventiende eeuw bestond. Veel van de verwachte waarden konden niet worden vastgesteld binnen het inventariserend veldonderzoek. De gevonden resten zijn na waardering niet behoudenswaardig gebleken. Het inventariserend veldonderzoek heeft evenwel geen uitsluitsel kunnen bieden over de aan- of afwezigheid van archeologische waarden in andere delen van het terrein.

De funderingsplannen voor de geplande nieuwbouw (gedateerd 27 juni 2005) gaan uit van ophoging van het gehele terrein met 50 centimeter zand t.o.v. het huidige maaiveld. Hierdoor reiken de funderingen volgens de bouwtekeningen nog maar 20-30 cm onder het bestaande maaiveld. Wanneer we de profielen van de proefsleuven (zie bijlagen 2 en 3) bestuderen wordt duidelijk dat op deze diepte geen archeologisch belangwekkende lagen of sporen worden aangeroerd. De geplande ophoging van 50 cm boven het maaiveld zou in theorie een bedreiging kunnen vormen voor het archeologisch bodemarchief door verdrukking van oude leeflagen met de bijbehorende sporen. De kwaliteit en complexiteit van deze lagen (S 004, 029, 050 en 051) zijn tijdens het inventariserend veldonderzoek echter dusdanig minimaal gebleken dat voor een onaanvaardbaar verlies van archeologische informatie niet gevreesd hoeft te worden.

De bouwplannen gaan verder uit van heipalen onder de funderingen. Deze vormen een bedreiging voor archeologische waarden. De dichtheid van het palenplan is echter aanvaardbaar. Mocht het nodig blijken om voorafgaand aan de heiwerkzaamheden eerst de houten palen in de ondergrond te verwijderen, dan vormt deze activiteit wél een reële bedreiging voor mogelijk in de bodem nog aanwezige funderingsplattegronden van oude gebouwen. In dit laatste geval is de eigenaar op grond van artikel 19, derde lid van de Monumentenwet 1988 verplicht tot het doen van opgravingen of de activiteit die tot bodemverstoring leidt, te laten begeleiden door een deskundige op het terrein van de archeologische monumentenzorg die voldoet aan door de minister van OC&W gestelde kwalificaties.

Kort samengevat kan er worden afgezien van een vervolgonderzoek mits bodemversturende maatregelen binnen de maximale waarde van 50 cm onder het huidige maaiveld blijven. Dit is de dikte van de wetenschappelijk irrelevante laag S 003/053. De verstoringen aan het bodemarchief veroorzaakt door de geplande heivervormingen zijn aanvaardbaar. Mochten er na 27 juni 2005 nog wijzigingen in het ondergrondse deel van de bouwplannen zijn aangebracht, dan is het raadzaam deze vroegtijdig in detail door te nemen met de gemeentelijk archeoloog. Deze kan op basis van de geconstateerde bodemopbouw maatoplossingen aandragen.

8. Literatuur

Bartels, M., e.a. (red.), 1999: *Steden in Scherven. Catalogus, SPA/ROB, Amersfoort.*

Kleij, P., 2006a: *Programma van Eisen inventariserend veldonderzoek door middel van proefsleuven gemeente Zaanstad, Westzaan, Overtoom 30.*

Kleij, P., 2006b: *intern niet gepubliceerd bureauonderzoek Overtoom 30 te Westzaan naar aanleiding van start vergunningprocedure.*